

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **E. A.**, zastoupena Mgr. Ivou Říhovou, advokátkou, se sídlem Zahradnická 223/6, Brno, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Jihomoravský kraj**, se sídlem nám. Svobody 98/4, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 10. 2016, č. j. 62 Af 64/2016 - 45, ve znění opravného usnesení ze dne 19. 10. 2016, č. j. 62 Af 64/2016 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítl pro opožděnost žalobu stěžovatelky proti exekučnímu příkazu vydaného žalovaným. Usnesení krajského soudu bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 5. 10. 2016.

Podáním ze dne 13. 10. 2016 požádala stěžovatelka o opravu usnesení krajského soudu, neboť v jeho odůvodnění je zjevná nesprávnost spočívající v uvedení Okresního soudu v Blansku na místo Okresního soudu Brno - venkov. Krajský soud tomuto návrhu vyhověl a opravným usnesením ze dne 19. 10. 2016, č. j. 62 Af 64/2016 - 51, příslušnou opravu odůvodnění usnesení o odmítnutí žaloby provedl. Opravné usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupkyni stěžovatelky dne 21. 10. 2016.

Stěžovatelka dne 21. 10. 2016 podala kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby z důvodu, který podřadila pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., přičemž navrhovala zrušení napadeného usnesení.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku rozsudku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Ačkoli stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že jí usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby bylo doručeno dne 10. 10. 2016, zdejší soud ze soudního spisu zjistil, že uvedené usnesení krajského soudu bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno do datové schránky už dne 5. 10. 2016. Lhůta k podání kasační stížnosti dle § 106 odst. 2 s. ř. s. stěžovatelce proto uplynula již dne 19. 10. 2016.

V této souvislosti je rovněž ovšem nutné uvést, že ani vydáním opravného usnesení ze dne 19. 10. 2016, které bylo doručeno zástupkyni stěžovatelky dne 21. 10. 2016, nezačala stěžovatelce znovu běžet lhůta k podání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 16. 2. 2011, č. j. 3 Ads 12/2011 – 79, uvedl: „Výše citované ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. vyhrazuje vydání opravného usnesení pouze pro ty případy, kdy se provádí oprava výroku rozsudku. Jen na takovouto situaci pak dopadá pravidlo o novém počátku běhu lhůty k podání kasační stížnosti zakotvené v citovaném ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Uvedená úprava je konsekventní s obdobnou úpravou obsaženou v ustanovení § 204 odst. 1 o. s. ř., věta druhá, kde se pro účely počítání lhůt k odvolání uvádí dokonce výslovně, že bylo-li vydáno opravné usnesení týkající se výroku rozhodnutí, běží tato lhůta znovu od právní moci opravného usnesení.“ V nyní projednávané věci provedl krajský soud k návrhu stěžovatelky pouze opravu odůvodnění usnesení o odmítnutí žaloby, nikoli jeho výroku. K možnosti provedení takové opravy Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení dovodil: „Takovéto opravy by měly být dle zákona prováděny pouze neformálně, zpravidla na vráceném opisu doručeného rozsudku. Krajský soud zvolil pro provedení opravy nad rámec zákona „vyšší“ formu, tj. formu opravného usnesení, což zajisté samo o sobě není zásadní chybou, opravné usnesení vydané za takovýchto okolností však nový počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti nezakládá.“ Na základě uvedeného je zřejmé, že ani v nyní projednávané věci opravné usnesení krajského soudu nezaložilo nový běh lhůty k podání kasační stížnosti dle § 106 odst. 2 s. ř. s., neboť jím bylo opravováno pouze odůvodnění usnesení o odmítnutí žaloby. Vzhledem k tomu, že usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatelky, bylo stěžovatelce doručeno dne 5. 10. 2016 a lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula dne 19. 10. 2016, neboť kasační stížnost stěžovatelka podala prostřednictvím datové schránky své zástupkyně u krajského soudu teprve dne 21. 10. 2016; jde tedy o kasační stížnost opožděnou. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu